

gaaende ud paa, at „Amt“ forandres til „Herred“, have ganske vist i dette Forslag vist deres Interesse for Lovforslaget i det Hele taget og have haft Dinene aabne for, at der i mange Tilfælde vil behøves nærmere Tilsyn end det, som vil kunne udbydes af en enkelt Person i et Amt. Men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget, som det foreligger, giver Anledning til at anfætte flere i Amtet, idet der staar: „mindst 1 Repræsentant i hvert Amt“, og det bliver da nærmest Statutterne, der bestemme, hvor mange der behøves paa de forskellige Steder, idet jeg ikke tror, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch) har absolut Ret i, at een Repræsentant ikke er tilstrækkelig. Man kan jo tænke sig saa faa Laan i et Amt, at det er overflødigt at bestikke flere; men jeg tror, som sagt, man rolig kan overlade det til Administrationen gennem Statutterne at tage Bestemmelse om, hvor mange der skal være i hvert Amt, Noget, som kan rette sig efter Omstændighederne og de vejlende Forhold. — Jeg tror ikke, det er nogen hensigtsmæssig Bestemmelse, der er foreslaaet i Forslaget under Nr. 18. Disse til bestemt Tid tilbagevendende Eftersyn af Eiendomme ere i høi Grad uhenigtsmæssige. Det kan saa let blive Følgen heraf, at Vedligeholdelse og Reparation af Eiendomme kun foretages hvert femte Aar, saaledes at den paagjældende Bygning til den Tid er net, men at dens virkelige Besskaffenhed ikke fuldt ud svarer til Udseendet, idet man i den øvrige Tid lader Bygningen sørge for sig selv. Jeg tror tværtimod, at Eftersynet skal ske til ubestemte Tider, og jeg vil sige, at i Reglen vil jeg anse det for rigtigere, at Tilsynet foretages hyppigere, end der er foreslaaet. Jeg maa derfor ogsaa modsætte mig dette Ændringsforslag, og jeg tror heller ikke, der er nogen Anledning til at paalægge Staten Omkostningerne derved. Jeg vilde i det Hele taget ønske, at man ikke vil udstrække de Byrder, som man paalægger Staten, ud over det, som allerede er angivet i Lovforslaget. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Echarling) har ønsket at forandre 45 Aar til 28 Aar, da maa jeg ogsaa modsætte mig dette Forslag. Jeg tror, man gjør rigtigt i at gaa ind paa det, som Lovforslaget indeholder, og som Lands-thinget er gaaet ind paa. Jeg ser ikke nogen Fare i Lovforslagets Bestemmelser, som det nu er, saaledes som det ærede Medlem. Jeg kan navnlig ikke indse, hvorledes det skulde kunne fremme Udvandring, — hvis jeg ikke har forstaaet det ærede Medlem feil — en Udvandring, som skulde være saa betydelig, at man skulde risikere, at der vilde blive mange Husse, som Beboerne havde forladt. Hvorledes denne Lov, der giver Afgang til Laan i Eiendomme, skulde befordre Udvandring, ser jeg ikke. Man maa nemlig gaa ud fra, at de Folk, der ville berelinkvere deres Eiendom, maa eie noget Mere. Hvis de have

faaet Laan til Halvdelen eller Trebidelen af deres Eiendommens Værdi, kan jeg ikke se, at de kunne være tjente med at løbe derfra og lade Huset staa ledigt, og det ærede Medlem gif jo ud fra, at Huset kom til at staa ledigt. — Ændringsforslaget under Nr. 20, hvorefter istedetfor „Godkendelsen“ af Formanden „Udnævnelsen“ af ham overlades til Indenrigsministeren, har jeg i og for sig ikke Noget at indvende imod, og jeg skal overlade til ærede Medlemmers eget Skjøn, hvad de anse for rigtigt i saa Henseende. — Det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) under Nr. 21, forekommer mig mindre hensigtsmæssigt. Samtidig med, at jeg nødig vil have fastslaaet i denne Lov, at Bestyrelsen skal bestaa af 3 Medlemmer, vil jeg gjerne indrømme, at 3 Medlemmer rimeligvis i Begyndelsen ville være et tilstrækkeligt Tal, og at det af økonomiske Grunde, som man her maa se nøie paa, ikke vil være hensigtsmæssigt, at Bestyrelsen bliver for talrig. Tre Medlemmer vil det vistnok være tilstrækkeligt at begynde med, men hvis Kreditforeningerne skulde tage saadanne Dimensioner, at der blev Anledning til at optage flere Medlemmer i Bestyrelsen, tror jeg ikke, det vilde være helbigt, om man i Lovforslaget havde begrænset deres Antal. Jeg tror det vilde være det Selbigste at overlade til Statutterne at bestemme, hvormange Medlemmer Bestyrelsen skal bestaa af. Det forekommer mig derhos, at man vil give Administrationen loslig megen Myndighed, og derved naturligvis ogsaa paalægge den et meget stort Ansvar, naar man veltager Ændringsforslaget med den Bestemmelse, at Bestyrelsen skal bestaa af 3 Medlemmer; thi Administrationen kommer derved til at raade over den ubetingede Majoritet i Bestyrelsen, efter som den da haade skal stadfæste Valget af Formand og bestikke et Medlem til; disse to Medlemmer maa da ligesom anses for at være Regjeringsmedlemmer. Hvis man vil foretage nogen Forandring i Lovforslagets Bestemmelse, tror jeg, at det vil være det Rigtigste at blive staaende ved, hvad der staar i Ændringsforslaget Nr. 20, og overlade til Indenrigsministeren at vælge Formanden, istedetfor at stadfæste Valget af ham. — Ændringsforslaget under Nr. 22 har jeg Intet at erindre imod. — Nødvendigheden af Ændringsforslaget Nr. 23 er mig ikke ganske klar. Jeg kan ikke tro, at nogen Administration vil lade hengaa flere Aar, inden den kræver Refusion af de Udlæg, den har haft i Anledning af Udbudelser af Renterne til vedkommende Kreditorer. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden deraf, og jeg kan ligesaa lidt indse, hvorledes det skulde være muligt for Bestyrelsen af en Kreditforening at efterkomme en Fordring fra Administrationen om at sørge for, at de havde Udlæg refunderes, uden netop derved, at den gjør Brug af det solidariske Ansvar. Men efter § 5